

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 21,041 คน จาก 91 โรงเรียน (กรมสามัญศึกษา, 2541)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา 2541 จากโรงเรียน สหศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 850 คน เป็นนักเรียนชาย 361 คน นักเรียนหญิง 489 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ สำรวจจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด ๙ กลุ่มโรงเรียน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ นำมาเพียง ๘ กลุ่มโรงเรียน เนื่องจากกลุ่มโรงเรียนที่ ๙ เป็นกลุ่มโรงเรียนที่อยู่นอกเขต กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๘ กลุ่มโรงเรียน มีจำนวน ๙๑ โรงเรียน มีนักเรียนรวม 21,041 คน

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร ทาโร ยามานะ (Yamane, 1970 ยังคงใน ประคอง, 2538) ในระดับความมั่นคงสำคัญที่ .05 จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = กลุ่มประชากรจริง

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างเท่าที่จะยอมรับได้ในที่นี่ให้ 0.05

$$\begin{aligned} n &= \frac{21,041}{1+21,041(0.05)^2} \\ &= 392.55 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 850 คน

ขั้นที่ 3 การสุ่มตัวอย่างใช้โรงเรียนที่เปิดสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จาก 8 กลุ่มโรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ออกมากลุ่มโรงเรียนละ 3 โรงเรียน

ขั้นที่ 4 หลังจากสุ่มได้โรงเรียนจำนวน 24 โรงเรียนแล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อเลือกห้องเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ออกมากลุ่มโรงเรียนละ 1 - 2 ห้องเรียน

ขั้นที่ 5 สุ่มนักเรียนจากห้องเรียนให้ได้จำนวนนักเรียน ชาย - หญิง ตามสัดส่วนของแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 850 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงกสุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกสุ่มโรงเรียน

กสุ่มที่	ชื่อโรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
1	โภธินบูรณะ วัดสังเวช	29	13	42
	สุวรรณสุทธารามวิทยา	4	11	15
		6	7	13
2	พุทธจักรวิทยา	9	16	25
	เตรียมอุดมศึกษา	28	54	82
	นนทรีวิทยา	18	20	38
3	ฤทธิยะราณาลัย	19	33	52
	ดอนเมืองทหารอากาศบำรุง	24	28	52
	หอวัง	26	29	55
4	กุนหน้าทุทธารามวิทยาคม	12	18	30
	ประชาษะภูรัญญาปั้มก์	9	8	17
	สุรศักดิ์มนตรี	43	44	87
5	เทพลีลา	9	15	24
	สตรีวิทยา 2 (มัธยมศึกษาตอนปลาย)	31	49	80
	มัธยมวัดเบ็งทองหลาง	12	13	25
6	ช่อนรสวิทยาลัย	18	26	44
	สุวรรณารามวิทยาคม	13	22	35
	มัธยมวัดดุสิตาราม	6	11	17
7	ศึกษานารีวิทยา	8	15	23
	รัตนโกสินทร์สมโภชนบางชุนเทียน	7	16	23
	มัธยมวัดสิงห์	12	15	27
8	จันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม	8	11	19
	ไชยฉิมพลวิทยาคม	3	4	7
	วัดรางบัว	7	11	18
รวม		361	489	850

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ชิ่งแบ่งตามลักษณะของเครื่องมือออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรด้า ข้อมูลเกี่ยวกับการเงินของครอบครัว และสาเหตุของปัญหาการเงินของครอบครัว จำนวน 20 ข้อ ลักษณะค่าตามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความเครียดโดยใช้แบบประเมิน และวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเอง ของกรมสุขภาพจิต จำนวน 20 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale)

การกำหนดค่าตอบของแบบวัดความเครียด แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ไม่เคยเลย	มีค่าเท่ากับ	0 คะแนน
เป็นครั้งคราว	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน
เป็นบ่อยๆ	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
เป็นประจำ	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย

ระดับคะแนน	หมายถึง	ระดับอาการ
0.00-0.49	หมายถึง	ไม่เคยเลย
0.50-1.49	หมายถึง	เป็นครั้งคราว
1.50-2.49	หมายถึง	เป็นบ่อยๆ
2.50-3.00	หมายถึง	เป็นประจำ

วิธีการคิดคะแนนของแบบประเมินและวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเอง

นำคะแนนทั้ง 20 ข้อ มารวมกัน แล้วนำผลของคะแนนรวมนั้นไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ การแปลความหมายของคะแนนว่าอยู่ในช่วงของคะแนนใด เพื่อจะได้ทราบว่ามีความเครียดอยู่ในระดับใด

การแปลความหมายของคะแนน

0 - 5	คะแนน	หมายถึง	มีความเครียดต่ำกว่าปกติ
6 - 17	คะแนน	หมายถึง	มีความเครียดปอดี
18 - 25	คะแนน	หมายถึง	มีความเครียดสูงกว่าปกติเล็กน้อย
26 - 29	คะแนน	หมายถึง	มีความเครียดสูงกว่าปกติปานกลาง
30 - 60	คะแนน	หมายถึง	มีความเครียดสูงกว่าปกติมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามส่าเหตุของความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาส่าเหตุของความเครียด จากวรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 58 ข้อ ประกอบด้วยส่าเหตุก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งมีส่าเหตุมาจากการในตัวบุคคล และส่าเหตุจากภายนอกบุคคล ดังต่อไปนี้

1. ส่าเหตุความเครียดภายนอกตัวบุคคล ประกอบด้วย
 - 1.1 ลักษณะบุคคลลักษณะภาพประจำตัว ได้แก่ ข้อ 1-8
 - 1.2 สุขภาพ ได้แก่ ข้อ 9-10
2. ส่าเหตุความเครียดภายนอกตัวบุคคล ประกอบด้วย
 - 2.1 การเรียน ได้แก่ ข้อ 42-45
 - 2.2 การสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้แก่ ข้อ 46-47
 - 2.3 การเงิน ได้แก่ ข้อ 11-32
 - 2.4 อนาคต ได้แก่ ข้อ 48-49
 - 2.5 ความคาดหวังของบิดามารดา ได้แก่ ข้อ 50-53
 - 2.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ข้อ 36-41
 - 2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ข้อ 33-35
 - 2.8 สภาพแวดล้อมในบ้าน ได้แก่ ข้อ 54-55
 - 2.9 สภาพชุมชนแวดล้อมบ้าน ได้แก่ ข้อ 56-57
 - 2.10 สภาพสังคม ได้แก่ ข้อ 58

การกำหนดค่าตอบของแบบสอบถามส่าเหตุของความเครียด แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับความเครียด	ค่าคะแนน
เครียดมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 4
เครียดมาก	มีค่าเท่ากับ 3
เครียดน้อย	มีค่าเท่ากับ 2
ไม่เครียด	มีค่าเท่ากับ 1

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย

3.50 – 4.00	หมายถึง	เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความเครียดมากที่สุด
2.50 – 3.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความเครียดมาก
1.50 – 2.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความเครียดน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เป็นสาเหตุที่ไม่ทำให้มีความเครียด

การสร้างแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับความเครียดจากหนังสือ เอกสาร บทความ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเครียด

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับความเครียด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งนักจิตวิทยาของคุณยสุชวิทยาจิต โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา

3. นำแบบสอบถามที่สร้าง ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (รายชื่อแสดงในภาคผนวก) จำนวน 7 ท่าน ช่วยตรวจสอบ แก้ไข เพื่อหาความตรงในเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 45 คน

7. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาค่าความเที่ยงในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาก (Cronbach's alpha coefficient) ได้ผลดังนี้

แบบวัดความเครียดมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ้า เท่ากับ 0.72

แบบสอบถามสาเหตุความเครียดมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ้า เท่ากับ 0.94

8. ศึกษาความเป็นไปได้ และความเหมาะสมในการนำแบบสอบถามไปใช้

9. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนนักเรียนไปยังอาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 24 แห่ง
2. ผู้วิจัยเดินทางไปติดต่อกับทางโรงเรียน เพื่อขอเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้ง 24 แห่ง
3. ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล ประมาณ 3 สัปดาห์
4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยสั่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 850 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืนมาเป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้ จำนวน 770 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.50 เป็นนักเรียนชาย จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70 และนักเรียนหญิง จำนวน 472 คน คิดเป็นร้อยละ 61.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมาแจกแจงความถี่และคิดเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบประเมินผล และวิเคราะห์ความเครียดด้วยตนเอง มาแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ หากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบความเครียดของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าที (t -test) รวมทั้งเปรียบเทียบความเครียดของนักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วีธีแอล เอส ตี (LSD) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามสาเหตุความเครียด มากหากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และใช้วิธี แอล เอส ดี (LSD) เมื่อค่า “F” จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (The Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย